

bertil, thi den lader sig vist neppe gennemføre, uden at der roffes ved vor Grundlov; men jeg har den Tillid, som min høitærede Sidemand til Høire (H. P. Hansen) udtalte, ikke alene til den danske Rigsdag, men ogsaa til den danske Nation, at den vil staae fast og uroffelig og ikke lade sig føre et eneste Skridt tilbage fra det Punkt, vi nu staae paa. Jeg skal derfor give mit bestemte Nei til den motiverede Dagsorden, ikke af Tillid til Regjeringen, denne Betydning skal jeg ikke lægge deri, fordi jeg troer, at hverken Adressen eller den motiverede Dagsorden vil føre til Maalet, medmindre den indeholdt en skarper Udtalelse, og man i det Hele taget i Forveien var forberedt paa at have de Midler ved Haanden, der høre til for at frelse Danmark og det dermed Forbundne.

Stampe: Ifald Noget skulde have bestemt mig til at stemme for den foreslaaede motiverede Dagsorden, skulde det være den Omstændighed, at de ærede Herrer, der have foreslaaet Thinget Adressen, have udtalt sig mod Dagsordenen. En af disse Herrer har erklæret at ville stemme mod Dagsordenen, en Anden, at han ikke vilde afgive sin Stemme i denne Sag, 2 Andre, at de vilde afgive deres Stemme, men, som det forekommer mig, en nødtvungen Stemme. Disse Omstændigheder synes mig at tyde hen til, at Adressen indeholder noget mere Tillid end Mistillid, thi ellers havde Adresseforslagets Stillerer uden Tvivl ikke udtalt sig mod Adressen. Jeg agter imidlertid at stemme mod Dagsordenen. Jeg skal i saa Henseende aldeles henholde mig til de 3 høitærede Landstingsmænd for Kjøbenhavn.

Slensborg: Da jeg af den sidste ærede Taler's Øtring maa antage, at jeg er bleven misforstaaet, skal jeg tillade mig at erklære, at jeg har sagt, at jeg ikke vil slutte mig til Dagsordenen, at jeg ikke vil stemme for Dagsordenen, og jeg troer, at efter denne Udtalelse maa det staae mig frit for reent at lade være at stemme.

Nyholm: Efter den Discussion, som har fundet Sted i Anledning af den Dagsorden, jeg har givet mig den Ære at foreslaae for det høitærede Thing, staaer det klart for

mig, at jeg meget maa ønske, at Thingets ærede Medlemmer vilde finde sig foranledigede til at slutte sig til den. Jeg skal ikke indlade mig paa at søge at gendrive de forskjellige Fortolkninger, man har villet lægge ind i den foreslaaede Dagsorden, men jeg troer, at den bedste Ubefaling for denne Dagsorden er den varme Ubefaling, den fik af den høitærede Dannemand, der idag først tog Ordet her i Salen næst efter mig; han har nemlig sagt, at denne Dagsorden indeholder den rene Sandhed, og det troer ogsaa jeg er Tilfældet. Dagsordenen udtaler nemlig paa den ene Side den Betyrning, som enhver Dannemand maa være for den kommende Tid, og jeg troer, at der vistnok ikke er Nogen her i Salen, uden at han maa være en saadan Betyrning, naar vi see hen til hele den Stilling, hvori vort Fædreland befinder sig; og paa den anden Side maa vi oppebie Facta, som berettiger til Mistillid, forinden vi udtale en saadan. Det er ogsaa min Anskuelse i denne Sag, og jeg troer, at den motiverede Dagsorden med klare og bestemte Ord udtaler det. Jeg kan derfor ikke indsee, hvorledes flere af de Herrer kunne mene, at de i denne Sag gjøre rettest i at lade være at stemme; thi, stemme de ikke for Dagsordenen, kommer jo Adressen ovenpaa, og enhver Folkerepresentant bør vistnok i et Spørgsmaal af saa stor Vigtighed som, om den Adresse, der her ligger for, skal gaae igjennem eller ikke, afgive sin Stemme. Man kan ikke ved en saadan Leilighed, efter den Anskuelse, jeg nærer, trøste sig med at sige: „Jeg vil lade være at stemme“; nei, vi maae afgive en bestemt Stemme. Kommer Adressen for, maae vi enten sige Ja eller Nei. Sige vi Ja, forekommer det mig, at vi stemme for en Mistillidsadresse; thi Adressen indeholder Mangel paa Tillid til den nærværende Regjering. Denne Mangel paa Tillid nærer jeg ikke; men den Betyrning for Fremtiden, Adressen udtaler, udtaler ogsaa Dagsordenen. Jeg beider enhver af de ærede Herrer, forinden de afgive deres Votum, nøie at overveie, hvad Fædrelandets sande Gavn fordrer, og det troer jeg, at man, som Sagen nu er stillet, bedst vil fremme, naar man slutter sig til Dagsordenen.

Solberg: Den ærede Forslagsstiller har